

Phryne secretum excusit: finxit officinam conflagrare, atque renunciari fecit Praxiteli; qui exanimatus, Actum est, inquit, de laboribus meis, si Satyro & Cupidini flamma non pepercerunt. Tunc Phryne opera elegantiora cognoscens, sibi delegit Cupidinem, ac in Thelpijs collocavit. Nero illum statuit in Octaviae Scholis, id est, in superiore balnei labro. Plin. d. & Dalecamp. hic, & Rhodigin. lib. 30. cap. 20.

7 Alexander Magnus, renuente milite propter frigus intolerabile, ultra flumen Hypathim progredi; praer ira iussit Regiam claudi, quod per biduum factum. Tertio die (ait Curtius lib. 9. cap. 3.) processit, erigique duodecim aras ex quadrato saxo, monumentum expeditionis suae; munimenta quoque castrorum iussit extendi, cubiliaque amplioris forma, quam pro corporum habitu, relinqui; ut speciem omnium auget, posteritati fallax miraculum praeparans. Expendimus vanitatem, Tom. 6. T. 4. n. 23. Aras quinquaginta cubitorum erant, ait Arrian. lib. 5. cap. 4. Diodor. Sicul. lib. 17. n. 95. Plutarch. in Alexandr. cap. 109. Senec. Suasor. 2. & Justin. lib. 12. n. 10. Glycas afruit, columnam statuisse, cum inscriptione: Alexander hucusque penetravit. Lucan. 3. Pharsal. v. 333.

Lucan. Hic ubi Pellaus post Thyos aquora ductor Constitit, & magno vincit se fassus ab orbe est. Plin. lib. 8. cap. 17. Hypasis (inquit) fuit Alexandri itinerum terminus: exuperato tandem aene, arisque in adversa ripa dicatis. Causam refert Bertius Beyer. segment. 8. Oraculo, a quo ibi accepit: Usquequod Alexander? Arrianus, lib. 3. cap. 3. testatur suo adhuc tempore exercitus Alexandri vestigia ac monumenta, antiqua sacella, altaria, fundamenta castrorum, & maximos puteos. Idem Solin. cap. 55. qui cap. 52. Hic (ait) tertiam Alexandriam condidit. Hic enim locus est, in quo primum a Libero Patre, post ab Hercule, deinde a Semiramides postremo etiam a Cyro ara sunt constituta: quod proximum gloria omnes duxerunt, illiusque promovisse itineris sui metas. Vid. Orosium, lib. 3. cap. 19. Blancard. & Freinshem. in loc. cit. Curt. Hac etiam die in G. K. legitur: Statua Thrasibulo Eleo vati. Meminit huius Pausan. cap. 244. sed rara ejusdem statuae insignia. Per dextrum humerum feles repit, prope canis jacet bipartito dissectus, nudato jecinore. Idem cap. 178. Sylburg. legit pro fele, Stellationem; de quo Plin. 11. cap. 26. & 29. 4. asserit scorpionibus hostem. Victoria fuit de Agide Spartanorum Rege, pro Mantinensibus pugnans, in quo cer-

Trophea Alexandri in meta expeditionis a vanitate cogitata.

Statua Thrasibulo Eleo.

tamine viderunt dimicantem Neptunum quapropter ei trophaum dedicaverunt. Pausan. cap. 244.

8 In Aegypto sacra Soli, Heliopoli. Dicemus fuse ubi de ejus translatione loquamur ab Aegypto in Aisyniam, 7. Mar. Modo tantum Aegyptiam Heliopoli pompam. Vehitur simulacrum (ait Macrobius. 1. Saturnal. cap. 23.) serculo, veluti vehuntur in pompa ludorum Circensium Deorum simulacra. Subeunt plerumque Provinciae proceres, raso capite, longi tempore castimoniam puri; ferunturque divino spiritu, non suo arbitrio, sed quo Deus propellit vehentes; ut vidimus apud Antium promoveri simulacra fortunarum ad danda responsa. Obiter notandum, fortunam notari tam Antij, quam Praeneste duabus foeminarum imaginibus, haecque dici sortes, quae reddebantur & motu & voce, veridicaeque praeter caeteris oraculis habebantur. Unde in blandimen Domitiani. Martialis. lib. 5. Epigram. 1.

Seu tua veridica discunt responsa sorores. Id est, Fortuna Antiarina (ait Domit. Calderin. hic) ubi colebatur Fortuna sub duarum sororum imagine. Idem Bulenger. de Sortibus. cap. 1. Monuerunt (inquit Sueton. in Caligula. cap. 57.) & Sortes Antiarina, ut a Cassio caveret. Nata filia Neroni, decretum, ut Fortunarum Antij, quod edita in lucem, effigies aurea in solio Capitolini Jovis collocarentur. Tacit. 15. Annal. cap. 23. Ita ergo Fortuna utrobique colebatur. Cur vero sub duarum specie, sub iudicio & sententia ejusque est. Fortunam Valem nonnulli arbitrantur, alio nomine Deos Viales; quia ad illam vota pro itinere & reditu: unde Fortuna Redux, uti dicemus, 12. Octobr. Alij pro duplici facie accipiunt Fortunam; quare picta vultu candido & nigro. Chartar. fol. 304. Alij Parcarn primam intellexerunt, praebentem fila fati duobus sororibus. Pausan. cap. 234. Aptius intelligitur Providentia, cujus effectus mythologicè signantur per Angeronam & Volupiam (de quibus 21. Decembr. sicut per Urnas Jovis, 26. April.) quasi e medio leporum surgat sorte amari aliquid, & econtra. Fortuna igitur uti instabilis lumina & ima miscet. Utriusque Fortunae Templum opulentissimum, afruit Porphir. in illud Horat. 1. Od. 35. v. 1. O Diva, gratum qua regis Antium. Gyrard. Synonym. 16. n. 3. & 17. & quotannis imaginam erat pompa. Sortes Praenestinae retulimus die 1. in cujus templo statua Theodori mirifici, subtilis artificis. Theodorus (inquit Plin. lib. 34. cap. 8.) qui labyrinthum

Pompa in honorem Osiridis.

Imago Fortunae.

Martialis.

Fortuna Vialis.

Duplici facie.

Providentia.

Statua Theodori singularis.

Flagellatio Aegyptiorum.

fecit Sami, ipse se ex aere fudit; praer similitudinem mirabilem famam magnae subtilitatis celebratus. Dextra limam tenet, leva tribus digitis quadrigulam tenuit, translata Praeneste, tanta parvitas; ut totam eam, currumque & aurigam inegeret alis simul facta musca.

Flagellatio Aegyptiorum.

9 Die novissimo Mensis in templo Osiridis Aegyptiorum flagellatio. K. Aegypti. Exponit Herodotus, 2. n. 18. Verberantur (inquit) post sacrificium cuncti & cunctae, multa sane hominum millia. Quo autem verberentur, non est mihi fas dicere. Praecipue hoc faciunt Cares; adeo ut gladijs quoque frontes concidant. Frequens inter illos usus, ut videbimus, 5. Februar. n. 20. & 7. Decembr. In sacris Isis Bubastae. Nihil superstitiosum in cunctis Ethnicis, quod non ab Aegyptijs. Mira embolia, ac pertinaciam in turpi patientia, videbimus in sacris Dianae Orithiae, & Faselidis, inter pueros, 13. August. inter puellas, 26. Februar. promiscue, 4. April. absque ulla lachryma. Haud tanti roboris erant Aegyptij: dolore liquefiebat cor, indice oculorum. Unde, ut ait Rhodigin. lib. 13. cap. 23. Xenophanes physicus, cum Aegyptios sese verberantes atque lugentes esset intutus; submovit clementer, ne lugere pergerent, si crederent Deos. Clarebunt quam digni supplicio, qui talia colebant Numina, in sacris Mithricis, quibus initiati, ignem experiuntur, frigus tolerant, famem patiuntur, uruntur siti, per varia tormentorum genera ducuntur; ita ut quasi supra homines exuerent humanitatem, se a sensu doloris ostentantes immunes, maxime praer cruciatu dolentes; igitur tot in penis absque ulla perturbatione, immo sine commotionis indice. Elias Cretenf. in Nazianz. 3. Orat. Advers. Julian. n. 83. Bulenger. 1. de Magia, cap. 4. & alij videndi, 19. Decembr. n. 29. Idem in sacris Isis, de quo 7. D.

Initiatio ad Mithrica sacra.

Areopagus clausus.

Diana Coryphaea.

Olea.

capiens recorsit, ut esset versilis, & fieret omnibus exteris admirationi, non procul a templo Dianae Coryphaeae. Idem Pausanias, cap. 70. In templo praefatae Dianae erat Amazonum Reginae Hippolytae baltheus, quem pulcherrimum esse Eurysteus audierat, iussitque Herculem afferre, ut filiae Admetae in ornatum concederet: qui post in templo Coryphaeae locatus admirationi fuit cum olea retorta. Natal. d. Ibi collocat Pausanias, cap. 39. Hippolytae sepulchrum. Eo in loco sepulchrum dicunt, & ejus sane monumentum, Amazonici clypei formam praese ferri.

Baltheus Hippolytae.

11 Inter Aegyptios statua erecta Cheopi Regi post Rhampsinitem. Diar. Aegypti. de illo Herodot. lib. 2. n. 39. In omne flagitium fuisse prolapsam: omnibus namque eum templis obsecratis; ante omnia Aegyptijs ne sacrificarent, interdixisse. Deinde iussisse, ut in suis ipsis operibus exercerentur: alijs ut ex lapidicinis Arabici montis saxa extiperent, & illinc ad Nilum usque pertraherent: alijs ut transmissis flumine illa acciperent. Faciebant autem opus circiter decem hominum myriades. In ea via populus decem tempus trivit, quod non multo minoris operis videtur quam pyramidem extruxisse; cujus longitudo est quinque stadiorum, latitudo decem passuum. In hac decem annos fuisse consumptos, lapide polito, & animalibus insculpto; & in subterraneis adibus in tumulo supra quem pyramides stant, quas fecit sibi pro sepulchro in insula intromisso per fossam Nilo, &c. Videtis Plin. lib. 36. cap. 12. & hic Dalecamp. a Litter. 1. Diodor. Sicul. lib. 1. a. n. 43. Majol. Tom. 2. Colloq. 7. Rhodigin. 23. cap. 6. & Kircher. in Obelisk. Pamphil. histori. 8. 3. & Oedip. Aegypt. Tom. 1. cap. 9.

Cheopis Rex Aegypti.

DIES XXXI. JANUAR.

NON numeratur gradus Solis in signo propter seriem Decanorum. Tempestas ex occasu praecedentium Signorum. Columel. Ambros cum nivibus permisti cadunt. Ptolom. Sequens cauda Capricorni mane oritur. Junctin. R. A. Roma sacra Deis Penatibus, qui Patricij & Urbani dicuntur. K. V. Dixi plura ex professo Tom. 4. T. 5. a. n. 28. de Genijs, Larvis, Manibus, Penatibus, Laribus, alijsque demonibus. De Laribus Urbanis, agemus, 1. Maij, n. 6. alijsque diebus: sic igitur appellabantur, quia Urbium Custodes, Praefites, vel Praefides. De quibus in praesentiarum, dicuntur.

Prid. K.

Dij Lares & Penates.

cuntur *Domestici & Familiares*, Græcè *Pa-*
redri; penes quos nati sumus, unde *Pe-*
nates; & per quos sumus, quod sumus,
 id est, mentem & corpus habemus, &
 penitus respiramus. Ita Natal. Com. 4. *My-*
tholog. cap. 2. & Anton. Constant. in illud
 Ovid. 2. *Fastor. v. 69.* Ad penetræ Numa. *Pe-*
nates, igitur intra domum penitissimi; qua
 de causa dicti etiam *Dij Penetræles*. Innuit
 Halicarnas. 1. *Antiq. Rom. cap. 33.* Hos Deos
 (inquit) *Penates Romani* vocant, atque non-
 nulli in *Græciano* eloquio, *Genitales* Deos inter-
 pretari sunt. Alij vocant Deos *Patrios*, alij *Do-*
mesticos ac Familiares, alij *Arcanos*: harum
 appellationum singula juxta aliquam proprietatem
 eis congruit. *Timæus* effigiem atque habi-
 tum describit in hunc modum: *Sacra* apud *La-*
vinium reposita esse *Caducea* partim *ferrea*, par-
 tim *area*, *Trojanumque* vas *ficile*. *Templum*
Rome non procul foro ostenditur: in eo posita
 sunt *Trojanorum Deorum imagines*. Verum hoc
 15. Jun. ubi de *Trojano Palladio*. Aliter di-
 cuntur *Jupiter, Juno, & Minerva*, quorum
 sub uno templo simulacra, addita *Vestæ*
 imagine. Hi habiti pro *Magnis Dijs* è *Tro-*
ja, Romanorumque Penatibus. *Virgil. 2.*
Aneid. à v. 293.
Sacra suosque tibi commendat Troja Penates.
 Virgil. *Sic ait: & manibus vittas Vestamque potentem,*
Aeternumque effert adytis penetrabilibus ignem.
 Macrob. 3. *Saturnal. cap. 5.* Natal. Comes
 & Constant. quò dudum. *Ignem* fuisse ad
 aram *Larium*, constat ex *Lucano*, 9. *Phar-*
sal. à v. 992.
Servat & Alba Lares, & quorum lucet in aris
Ignis adhuc Phrygius: nullique aspecta virorum
Pallas, in abstruso pignus memorabile templo.
 Idem lib. 1. à v. 196. Alij dicunt, hos
 Deos fuisse *Apollinem & Neptunum*, quo-
 rum operà & labore *Trojae moenia* ere-
 cta ac perfecta sunt. *Cornel. Labeo* de
Mania Trojae. *Dij Penatib. & dicemus Isagog. Maij, num.*
 15. *Diversa Numina fuisse astruit Mar-*
lian. in Topograph. cap. 61. & in Epitom. lib.
 4. *cap. 12.* *Habuit Circus Maximus (ait) tres*
Aras sacras: unam Magnis Dijs, alteram Dijs
Penatibus, tertiam Dijs cæli & terræ, à qui-
bus omnia oriuntur. Hos Romani Genios & Pe-
nates, Urbisque Praesides & custodes vocant.
 Dicemus 1. *Maij à n. 5.*
 2. *Penates & Lares etiam diceban-*
 tur *cadavera*: unde *Manes*, quia domi
 manebant. Eò quòd apud *Majores olim homines*
 in domibus suis sepeliebantur. *Tertullian. de*
Resurrect. carn. cap. 3. & *Isidor. 15. Etymo-*
log. cap. 11. Unde *Servius* in 5. *Aneid. Vir-*
gil. v. 65. inquit: *Hinc ortum, ut Lares co-*

Magi
MagniDij
Lucan.
Mania
Trojae
QuiLares

lerentur in domibus. De Romanis dicit etiam
 Gabr. Sionita de *Urbib. & morib. Oriental.*
 cap. 8. *In domibus, quas singuli incolebant, do-*
lij aut vasculis cadavera, aut demortuorum ci-
neres recondebant. Fuerunt aliquando Lares
serpentes: vid. 1. Januar. n. 17. aliquando
 figurulæ ad focum: *Hispan. Morillos. Ri-*
det Tertullian. Apolog. cap. 13. *Domesticos Deos*
 quos *Lares dicitis, domesticâ potestate tractatis*
 pignerando, venditando, demutando aliquando in
 cacabum de *Saturno*, aliquando in trullam de
Minerva; ut quisque contritus atque contrusus
 est, dum diu colitur. *August. 19. Civ. cap. 11.*
Lastant. lib. 1. cap. 20. & Arnob. lib. 3. ad-
vers. Gent. Alij dicunt, Lares esse imagi-
nes Castorum, de quibus 1. Maij, cit. sed
 esse *Castores pedites*, illos verò equites &
 equis albis, quos à *Junone* per *Neptunum*
 dono acceperant. *Chartar. fol. 125. & 299.*
 additque *Halicarnas. d. utrorumque imagi-*
 nes fuisse duorum juvenum sedentium, lan-
 ceasque gestantium in manibus.
 3. *Hac die horum sacra celebra-*
 bantur: placetque *Alconio Pedian. in*
Cicer. 2. Verrin. raptas Sabinas à Roma-
nis in festivitate Larium. Templum his
erectum in Velia, ubi facellum & delu-
brum. Publ. Victor, Region. 8. Rosin. lib.
 2. *cap. 14. & Marlian. Epitom. lib. 3. cap.*
 3. & 4. *Coronabantur in his sacris flor-*
ibus vernis, de quibus Stuck. de Sacrif.
Gent. cap. 126. quia *Kal. Maij* erant flo-
 res æstivi. *Sueton. in August. cap. 31.* *Co-*
rona (infit *Plin. lib. 21. cap. 3.*) *Deorum ho-*
nos erant, & Larium publicorum privatorumque.
Horat. 2. Epist. 1. v. 144. *Floribus & vi-*
no: & 3. Odar. 13. v. 2. *Dulci mero, non*
sine floribus. Ritus meminit Natal. Co-
mes, d. cap. 4. *Erat consuetudo ut Lar-*
ibus vinum & thuris odor offerretur, exorna-
renturque varijs florum coronis. Juvenal. Sa-
tyr. 12. à v. 88.
His nostrum placabo Jovem, Laribusque paternis
Thura dabo, atque omnes violæ jactabo colores.
Juvenal.
Cuncta nitent, longos erexit janua ramos
Et matutinis operatur festa lucernis.
Laribus hostia immolabatur, non victima.
Rosin. lib. 3. cap. 33. Erant autem victimæ
 majora sacrificia, quàm hostiæ, etsi plerum-
 que confundantur hujusmodi voces. *Hostia*
Sacrificium est, quod Laribus immolabant, eo
quòd purabant hostes ab illis arceri. Ita Fest.
Pomp. verb. Hostia. & Georg. Fabric. lib. 2.
Antiquit. Ideo offerebant cristas gallorum.
Constant. in 5. Fastor. v. 129. Juvenal. Sa-
tyr. 13. v. 233.
 Cristam *Laribus* promittere *galli.*
 Ali-

Imago.
Templum,
flores &
coronæ.
Primitiæ
ac ciborum
portiones
sacrabantur
Epichyris
ludus.
Natagai
Deus.
Lares Tar-
tarorum.
Discrimen
hostiæ &
victimæ.
Idem.

Aliquando *porcus. Alex. Neapol. lib. 5. cap.*
 10. (insignis profecto, maximè fœminis, vi-
 ctima, si *porcus* videtur *Laribus*) *Adrian.*
Jun. 4. Animadv. cap. 7. & Horat. 2. Satyr.
 3. *v. 164.* *Immolet aquis hic porcum Laribus.*
Iterat, 3. Carm. Od. 23. v. 4. Propert. 4.
Eleg. 1. v. 23. & Tibul. 1. Eleg. 10. v. 26.
 Propert. *Parva saginati lustrabant compita porci:*
 Tibull. *Hostiaque è plena rustica porcus harà.*
 Aliter *Alex. ab Alex. lib. 2. cap. 22.* *Lari*
 quoque *familiari* (inquit) *Kalendis, Idibus &*
Nonis, coronà in foro inditè, pro aris focisque,
proque familia, non sanguine victimarum suppli-
catur. Que quidem sacra ex hordeacea pulve,
libo, fave, vino & thure, cum sale & salino,
fieri solita. Idem Plaut. in Aulul. prolog. v. 24.
Cuncta simul cum corona, quæ diei purissi-
ma hostia. Tibull. 2. Eleg. 1. v. 59.
Rare pier verno primum de flore coronam
Fecit, & antiquis imposuit Laribus.
 4. *Primitiæ cedebant Laribus. Cice-*
ro de Finib. Alex. d. Lari (ait) etiam par-
ticulas cenarum, & singulorum fructuum pri-
mitias sacrarunt. Et lib. 5. cap. 21. *Romani &*
Græci in convivu familiari, ciborum particulis
& vino in ignem coniectis libamina Dijs dabant,
& primitias cenarum Laribus; quibus sal cum
pane & caseo pro pulmentario cesit. Tiraquell.
de Jure Primitigen. in Præfat. n. 71. *Gyrald.*
Syntagm. 15. num. 5. *Orestiam virginem (quæ*
post à Lare mater Servi Tullij, ait Plu-
tarch. de Fortun. Roman.) identidem primitias
& libationes à regia mensa accipere, & ea
ad focum perferre consuevisse: cumque aliquan-
do pro more ea in ignem inijceret, apparuit
&c. Veteres in convivij solebant Dijs
libare ex patera, potissimè Laribus. In
mensa laticum libavit honorem. Virgil. 1.
Aneid. v. 740. Perf. Satyr. 3. v. 26. *Cultrix-*
que foci secura patella. Hinc ludus Epichy-
sis, quo oblectati convivæ, quum jam
ebrij sibi cyathos in caput mutuò infun-
debant. Bulenger. 3. de Conviv. cap. 34.
Apud Tartaros etiam inolevit ritus. Nu-
men Natagai in maximo honore habent (ait Pa-
ul. Marc. Venet. de Tartar. morib.) & quo-
nam credunt Numini uxorem esse & liberos
collocant etiam ipsi juxta Penates suos imagi-
culas quasdam, uxoris & filiorum loco: ux-
oris quidem simulacrum ad sinistram, filiorum-
que imagines ante faciem idoli collocantes.
Quando vadunt ad prandium vel ad cenam
tunc etiam antequam illi comedant, perungunt
ora imaginum pinguedine carnis cocta, & par-
tem prandij aut cœna extra domum in hono-
rem illorum ponentes, credunt eos hinc ciba-
ri. Adi Kircher. Tom. 1. Oedip. Syntagm. 5.
 Tom. 1. *Ephem.*

Quanam
Laribus ho-
stia?
Primitiæ
ac ciborum
portiones
sacrabantur
Epichyris
ludus.
Natagai
Deus.
Lares Tar-
tarorum.

cap. 3. & *Stuck, d. cap. 237.*
 5. *Laribus Romani filios offerebant,*
 postquam à terra levabant, & *Lucina* suum
 munus expleverat. *Natal. Com. 2. Mytholog.*
 cap. 4. *Apud illos etiam pueri, dum præ-*
 textam suscipiebant, suspendebant crepundia.
Gyrald. d. Cantant Poetæ. Perf. Satyr.
 5. *v. 30. & Propert. 4. Eleg. 1. v. 129.*
 Cum primum pavido custos mihi purpura
 cesit.
 Bullaque succinctis Laribus donata pependit.
 Mox ubi bulla rudi dimissa est aurea collo,
 Matris & ante Deos libera sumpta toga.
 Vide hic præclara apud *Passerat. La-Zerd.*
 in illud *Virgil. 7. Aneid. v. 278.* *Aurea pe-*
ctoribus demissa monilia pendent. Aul. Gell. 1.
cap. 23. & Macrob. 1. Saturnal. cap. 6. Etiam
 puellæ puberes puppas *Laribus* dicabant,
 mundumque muliebrem. *Nonnius & Bu-*
 lenger. loc. cit. sicut *Veneri nubiles, pue-*
 ritiam egressæ. Deniquæ milites post exa-
 ctâ legitimâ stipendia apud *Lares* arma
 deponebant. *Dempst. in 4. Rosin. cap. 16.*
Honestâ, cum emeritis stipendijs, & functis
commodis missionum, vacationis munere dona-
bantur, quo tempore scuta, gladios & arma
dicabant Laribus, quòd Dijs juvenibus perfum-
di militiâ. Ovid. 4. Trist. Eleg. 8. v. 21. &
Epist. 1. v. 26.
 Miles ubi emeritis non est satis utilis armis,
 Ponit ad antiquos, quæ tulit arma, Lares.
 6. *Hos enim propriè arbitror Deos Do-*
 mesticos. *Hieronym. in Isai. 57. 7. subdit:*
 Post fores domorum idola, quos *Domesticos* ap-
 pellant *Lares*. *Idem Isidor. 8. Etymol. cap. 11.*
 Hæcine abominanda didicerunt *Hebræi,*
 dum commisti sunt inter *Gentes*; quaru-
 rum ritus, *Propheta Evangelicus, querulo*
Domino, exponit imitatos, v. 8. Post ostium
& retro postem posuisti memoriale tuum. De hu-
jus argumenti articulo latè egi, Tom. 4.
T. 3. n. 19. *variorum DD. auctoritate, qua*
 claret *Lares* apud *Hebræos* nil aliud esse,
 quàm statuas loquaces, quas *Talesmata*
 appellabant; & ut loquerentur, horribilia
 perficiebant; uti ibi diximus ex *Gaffarello*
 & *Elia Levita*. *Siccine idola Laban, & Mi-*
chæ sub diversis figuris, ut ex Philone Bi-
iblio, & alijs signavimus loc. cit. à n. 17. &
Tom. 6. T. 3. num. 11. dicemus de *Nymphis*
Amorrhæorum. Adi Kircher. in Pantheo
Hebraor. cap. 3. *Inter Ægyptios, Lares ado-*
 rabantur sub figura puerorum, quos *Ho-*
 ros dicebant. *Imagines ejus (ait idem de*
Idololatr. Ægypt. cap. 7.) vel sub forma pue-
ri stantis, vel lactentis, vel fascijs involuti,
indiscretis pedibus efformabantur: quas tanta
 in

Pueri La-
ribus cre-
pundia sus-
pendebant.
Puelle pu-
ppas.
Mileses ar-
ma.
Ovid.
Lares He-
breorum
simulacra
loquacia.
Etiam in-
ter Ægy-
ptios sub fi-
gura Hori-
in

in veneratione habebant, ut nulla domus, vul-
 lumque compitum, nullum templum, nisi vacuum
 reperiretur. Has collo phylacteriorum loco porta-
 bant: has loco Penatum habebant & Larium. Ad
 loquelam semper ornabantur lingua. Aben-
 Ezra & Oleast. in Genes. 31. 19. Horum ita-
 que idolorum ex varia materia (subdit Kircher.
 in Panth.) & sub certa siderum positu. constru-
 ctorum, tanta ubique copia in Aegypto; ut prae-
 ter templa, quae his scatebant, nullus vicus,
 nullus angulus aut semita sine illis. Haec etiam
 Larium ac Penatum loco, ac veluti Deos aver-
 runcos non domi tantum forisque colebant ob-
 servabantque; sed etiam ut ille cultus Dijs ef-
 fet gravior, capite, collo, brachijs, tingu-
 lis suspensa, quocumque tenderent, gestabant.
 Alex. Neapolit. lib. 6. cap. 4. & Gyrard.
 Synagm. 15. n. 6. Aegyptiorum Lares sub
 Caducei emblemate dixerunt Dæmonem,
 Fortunam, Amorem, & Necessitatem:
 ac hoc 1. Maij, n. 6. In Sarinatia apparent Lares, seu
 potius sub figura Larium dæmones, Ru-
 thenicè dicti. Coleri; quos nutriunt lautè
 omni ciborum genere, eò quod afferre
 soleant nutritoribus suis frumenta ex ali-
 enis horreis. Frequenter vagantur: si sub-
 fideant, in oculis habitationibus ædium,
 vel in congerie miseri degunt lignorum.
 Si alicubi requiescere ac nutririi cupiunt;
 hoc modo desiderium patrifamilias decla-
 rant: Noctù congerunt cortices ad se-
 gmenta lignorum, & mulctris lacte ple-
 nis, superinfundunt aliquod foetidum, ocu-
 lorum fastidium. Si paterfamilias cum do-
 mesticis nec horret, immò gustaverit de
 inquinato lacte; tunc apparent, domique
 permanent, ac familiares fiunt, servientes
 in omnibus ministerijs. Ita Joann. Me-
 letius, & Majol. Tom. 2. Colloq. 2. qui ibi-
 dem plura refert de illis spiritibus, quos
 Larvas appellamus, & vulgò, Duendes. Vi-
 de Georg. Agricol. de Re metallic. 1. 1. 8.
 8. Origo Larium superstitionis ab
 origine pendet idololatriæ, descripta in
 Sapiens. cap. 14. 15. Acerbo enim luctu do-
 lens pater, citò sibi rapti filij fecit imagi-
 nem: & illum qui tunc quasi homo mortuus
 fuerat, nunc tanquam Deum colere cepit, &
 constituit inter servos suos sacra & sacrificia.
 Deinde interveniente tempore, convalescente ini-
 qua consuetudine, hic error tanquam lex cu-
 stoditus est, &c. Aegyptium signat Regem
 hujusce superstitionis inventorem, scilicet,
 Syrophanem (etsi frequentius de Ni-
 no vulgetur, qui patri Belo, fato functo,
 imaginem erexit, ob cuius reverentiam

Inter Sar-
matas, sub
nomine Col-
tri.

Origo super-
stitionis La-
rium.

Syrophana-
nes.

reis ad illam confugientibus, parcebat.
 Petr. Comest. in Genes. cap. 40. Videtis
 Tom. 4. T. 3. à n. 5.) Olcot hic scilicet. 163.
 & Fulgent. Mytholog. cap. 1. Syrophanem Aegy-
 pium (refert) familia substantiaque locuple-
 tem, filium genuisse; quem voluit enormis
 substantia successorem; ineffabili; ultra quam
 paternitas exigebat, affectu erga filium de-
 ditus. Isque dum adversa fortuna incurfibus ra-
 peretur, patri crudele gemine orbitatis develi-
 quit elogium: & ut posteritati perpetuale
 suffragium denegasset, & substantia propagan-
 da subitam interceptionem obijceret; doloris an-
 gustia filij sibi simulacrum in adibus instituit.
 Universa familia in domini adulationem aut
 coronas plectere, aut flores inferre, aut odo-
 ramenta simulacro succendere consueverat. Non-
 nulli etiam servorum culpabiles, domini fu-
 riam evitantes, ad simulacrum profugi veniam
 merebantur; & quasi salutis certissimo colla-
 tori, floris aut thuris offerebant munuscula.
 Vid. Prolog. §. 8. n. 4. August. Contr. Faust.
 cap. 17. Cyprian. de Idolor. vanit. n. 80. La-
 ctant. 1. Instit. cap. 15. & 4. cap. 28. sub-
 dens: Hos precabantur, ut filios suos servarent,
 ac superstites essent; pro quibus imagines &
 pilas ad Lares suspendebant, uti dicemus
 1. Maij, n. 8. Quid mirum simulacrum filij
 rapti in rusticitate sæculi, dum Cicero
 ausus, florente imperio Romano, filia de-
 functæ conferre honores divinos? Lactanti
 loc. cit.
 9. Hinc Lares, eorumque religio.
 Non tantum extra urbium pemaria (infit Ma-
 jolus, d. Colloq. 1.) sed & intra domorum pe-
 netralia certi quidam cultus fuerunt. In foribus
 namque & atrijs domorum ara, focus & Lar fa-
 miliaris erant. Eratque focus ara Deorum Pena-
 tum, quem focus instar Numinis habebant. Non
 Deorum solum simulacra, quos singulis diebus in
 Larario colebant; sed imagines ac expressos vul-
 tus illorum qui familie decus fuere ac ornamen-
 ta, Principumque & Patronorum, quos quisque
 colebat; habere assueverant. Cereæ enim imagines
 in atrijs domus singulis disponebantur armarijs,
 quas ita celebrabant, colebantque; ac si illi, quo-
 rum vultus exprimebantur, viverent: quasque die-
 bus festis, ac in summa gratulatione, laureis
 fertis & floribus ornare, illorumque natalis dies
 festâ luce celebrare solebant. In luctu verò & ge-
 mitu familie, tanquam conscij doloris essent, &
 tacita mœstitia funestarentur, mos erat imagi-
 nes deformare: tantoque honore dignos putab-
 ant, ut cum singulis imaginum titulis (illo-
 rum præcipue, quorum dignitas, maximaque res
 gesta fuere) in exequiali pompa & apparatu
 funeris producerent, & longa serie velut fa-
 mi-

Fatuitas &
audacia Ci-
ceronis.

Ignis erant
Lares &
Penates.

Imagines
Laralesque
& ad quid?

milia decora representarent. Ita tradito more, ut
 domino vitâ functo, illius imago tam circa limina
 domus, quam pro foribus locaretur; ut defuncti de-
 siderium illa species leniret, posterosque ad præclara
 facinora domi forisque obeunda, invitaret. Si am-
 pliora desiderantur, adis Varron. de Re ru-
 stic. & lib. 5. de Ling. Latin. Pomey in Panth.
 Myrbic. p. 5. Halicarnass. lib. 1. à cap. 33. Plin.
 lib. 36. cap. 27. Rhodigin. lib. 2. cap. 3. & 17.
 cap. 12. Cicer. de Natur. Deor. lib. 2. Hygin.
 Fabul. 139. & Solin. cap. 2. Complet Roma-
 mensis, quoniam apud alias nationes erant
 Lunares. Apud Athenienses, etsi mensis ex
 egressu Solis ab uno Signo cœlesti in alterius
 Iustrationem (in quorum gyro plus quam
 triginta diebus radiantur) non inveni quic-
 quam in festa, civium facinora, aut speci-
 men honorum in statuis aut trophæis; nec
 Scriptores signant.
 10. De Laribus & Penatibus apud He-
 bræos variant AA. tam Rabbini, quam Ca-
 tholici. Lares & Penates Hebraicè diceban-
 tur Theraphim. Mercerus in Thesaur. verb. Tha-
 raph. imagines vocat requiescentes; eò quod
 è loco ubi posita removeri, nefas. Nequi-
 bant & Lararijs transferri aliò, semel in illis
 locata. Præmissimus in Prolog. Galeat. §. 8. n. 14.
 Unde de Jacobo queritur Laban, quasi ima-
 gines Larium ausus esset movere, & secum
 portare: Genes. 31. à 30. Injuria motus vel
 à Numinibus fictis agrè ferebatur: qua de
 causa illorum astu Imagines in locum pristi-
 num per se redibant; de quo die 24. n. 10.
 & denuò dicendum, 29. Mart. n. 15. Ibid.
 Mercer. præfat. radice Tharaph. subdit: Lares,
 quosdam putasse dici imagines ad hominum similitu-
 dinem, quæ certis horis erecta sub certa constellatio-
 ne responsum ederent, eò quod influentiarum cele-

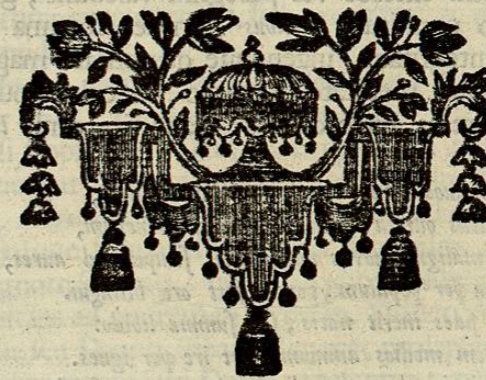
Qui Lares
& Penates
apud He-
bræos?

stium capaces essent. In quod nota judicium Ja-
 cobi Bolduc, 3. Eccles. ante leg. cap. 9. subcri-
 bentis: Sic intelligendum putarem, quasdam fuisse
 figuras, quæ pro cuiusque libito & affectu ex ære vel
 alia materia effictæ erant adinstar alicujus asterismi
 pro diversitate figurarum cœlestium; ut Orionis, Her-
 culis, Geminorum, Virginis vel Sagittarij. Firmat
 cogitationem glabram ex Philone, qui eju-
 modi simulacra vocat Medica. Ita de Vit. con-
 templativ. inquit: Imagines Therapeutæ vero nomi-
 ne; quia profitentur medicinam præstantiorem vulga-
 ræ. Hæc enim medetur solis corporibus, illa & ani-
 mas liberat morbis gravibus, &c. subdit Bolduc:
 Theraphim pro Sanctis Therapeutis (arbitratur,
 imagines fuisse præcorum Patriarcharum)
 quæ certè nihil aliud erant, quam Lares & Penates,
 quales Rachel furata est. Indigna prorsus erudi-
 tissimo auctore, si quis alius.

Munera.

11. Species idololatriæ erat (idem ait
 d. lib. 2. cap. 11.) ubi intentio adorationis
 non in Creatorem (licet ad cœlum manus
 oculosque levarent) sed in ficta simulacra,
 quæ habebant sic adorantes in corde: qua-
 propter idololatriæ dicitur: Abijcite Deos alie-
 nos de medio vestri (id est, de corde vestro)
 Genes. 35. à 2. Illustrat ergo propositum sic-
 cine, dum addit: Alia imagines seu Dij erant ar-
 cani & peculiares, quos quisque pro sua voluntate,
 vel ex luto aut alia materia sibi fingebat, quousque
 posterioribus temporibus vocaverunt Penates, quos in
 domorum penetralibus & penitus insiderent, quasi
 penetrales: id est, in interiori & penetrati alicujus
 esse dicuntur. Ideo in medio vestri. Hujusmodi Deo-
 rum Penatum primum fictorem arbitror fuisse Thare,
 patrem Abraham in Chaldaea. Alia sanè expone-
 rem, ni de his & alijs imaginibus, & earum
 differentijs egerim fusè, Tom. 4.
 Tautolog. 3. à n. 15.

Thare pri-
mus idolo-
rum fictor.

Tom. I. Ephem.

X 2

FE-